

Bryssel, 17. lokakuuta 2025
(OR. en)

14029/25

SOC 669
EMPL 438
GENDER 187
ANTIDISCRIM 96
JAI 1396
DROIPEN 116

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	13244/25
Asia:	Neuvoston päätelmät naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä, varhaisesta havaitsemisesta ja siihen puuttumisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena TSTK-neuvoston istunnossaan 17. lokakuuta 2025 hyväksymät päätelmät asiakohdassa mainitusta aiheesta.¹

¹ Tekstiin on tehty pieniä tekstinlaadinnallisia oikaisuja.

**Neuvoston päätelmät naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä,
varhaisesta havaitsemisesta ja siihen puuttumisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO TOTEAA SEURAAVAA:

1. Sukupuolten tasa-arvo ja ihmisoikeudet ovat eurooppalaisten arvojen ytimessä. Naisten ja miesten tasa-arvo on perusoikeus ja yksi perussopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ('perusoikeuskirja') vahvistetuista Euroopan unionin perusarvoista.
2. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 artiklassa määrätään seuraavaa: "Unioni pyrkii kaikissa toimissaan poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa."
3. Perusoikeuskirjan mukaan naisten ja miesten välinen tasa-arvo on varmistettava kaikilla aloilla ja jokaisella on oikeus ruumiilliseen ja henkiseen koskemattomuuteen.
4. Naisiin kohdistuva väkivalta ja perheväkivalta juontavat juurensa historiallisesta ja rakenteellisesta eriarvoisuudesta naisten ja miesten välisissä valtasuhteissa, mukaan lukien seksismi. Ne ovat pääasiassa miesten naisiin ja tyttöihin kohdistaman sukupuolistuneen väkivallan muotoja. Naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäiseminen ja torjuminen on yhteiskunnan vastuulla, sillä väkivalta heikentää sukupuolten tasa-arvoa ja naisten ja tyttöjen oikeutta yhdenvertaisuuteen kaikilla elämänalueilla, vaikeuttaa heidän tasavertaista osallistumistaan yhteiskunnalliseen elämään ja työmarkkinoille ja voi johtaa vakaviin terveys- ja turvallisuusvaikutuksiin ja jopa kuolemantapauksiin. Kriisitilanteet ja konfliktit lisäävät merkittävästi sukupuolistuneen väkivallan riskiä. Yhteiskunnat, joissa ei esiinny naisiin kohdistuvaa väkivaltaa eikä perheväkivaltaa, ovat paitsi terveempiä ja turvallisempia myös suojatumpia, vauraampia ja demokraattisempia.

5. Naisiin kohdistuva väkivalta ja perheväkivalta voivat ilmetä monissa eri muodoissa: fyysisenä, psyykkisenä, seksuaalisena, taloudellisena ja teknologian välityksellä tapahtuvana väkivaltana, naisten sukuelinten silpomisena, pakkoavioliittoina, kunniaan liittyvänä väkivaltana ja naismurhina. Naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan muotoihin kuuluu myös pakottava kontrolli.
6. Naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumisesta annetun direktiivin 2024/1385/EU johdanto-osan 6 kappaleessa todetaan, että naisiin kohdistuva väkivalta ja perheväkivalta voivat pahentua, jos henkilöön kohdistuu syrjintää, joka perustuu sukupuolen ja yhden tai useamman muun perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetun syrjintäperusteen yhdistelmään. Lisäksi tietyillä uhreilla voi olla kohonnut väkivallan riski riippuen heidän erityisolosuhteistaan, muun muassa niistä, jotka mainitaan direktiivin johdanto-osan 71 kappaleessa.
7. Eurostat, Euroopan unionin perusoikeusvirasto (FRA) ja Euroopan tasa-arvoinstituutti (EIGE) toteavat sukupuolistunutta väkivaltaa käsittelevässä EU:n vuoden 2024 katsauksessa, että vaikka enemmistö väkivaltaa kokeneista naisista on kertonut siitä jollekulle läheiselleen, vain joka viides on ottanut yhteyttä terveys- tai sosiaalipalveluun ja vain joka kahdeksas on tehnyt ilmoituksen poliisille. Sivulliset, jotka saavat tietää naisiin kohdistuvasta väkivallasta tai perheväkivallasta tai epäilevät sitä, voivat siis olla tärkeässä roolissa. He voivat puuttua tilanteeseen esimerkiksi tarjoamalla apua tai tukemalla väkivallan uhria. Kuka tahansa voi joutua sivullisen asemaan siten, että joko saa tietää väkivallasta tai epäilee sitä. Tietoisuuden herättäminen ja valistustyö koko väestön keskuudessa onkin olennaisen tärkeää, jotta ihmiset tunnistaisivat väkivallan merkit ja tietäisivät, mistä hakea apua ja mikä olisi paras tapa reagoida tai puuttua tilanteeseen.
8. Lapset, jotka altistuvat naisiin kohdistuvalle väkivallalle tai perheväkivallalle tai todistavat sitä perheessään tai kodissaan, ovat itsekin väkivallan uhreja. Heille saattaa aiheutua pitkäkestoisia fyysisiä ja psyykkisiä terveysongelmia, ja tilanne voi vaikeuttaa heidän osallistumistaan yhteiskunnan toimintoihin, myös kouluopetukseen. Heillä on myös suurempi riski altistua väkivaltaiselle käyttäytymiselle tulevaisuudessa ihmissuhteissaan tai alkaa itse käyttäytyä väkivaltaisesti.

9. Sukupuolten tasa-arvo ja naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja perheväkivallasta irtisanoutuminen liittyvät erottamattomasti toisiinsa. EIGEn vuoden 2024 tasa-arvoindeksissä todetaan, että sukupuolten tasa-arvon toteutuessa on todennäköisempää, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ei suvaita, joten naisiin kohdistuvan väkivallan kitkemiseksi on ratkaisevan tärkeää, että EU:ssa edistytään sukupuolten tasa-arvon parantamisessa.
10. Euroopan komissio esitti maaliskuussa 2025 antamassaan naisten oikeuksien edistämissuunnitelmassa pitkän aikavälin näkemyksensä siitä, miten sukupuolten tasa-arvo voidaan saavuttaa, ja vahvisti perusperiaatteet ja politiikkatavoitteet, joista yksi on kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ehkäiseminen ja torjuminen.
11. Naiset ja tytöt altistuvat suhteettomasti kaikenlaisille sukupuolistuneen väkivallan muodoille ja myös sen äärimmäisille ja raaimmille ilmentymille, kuten naismurhille. Myös miehet ja pojat voivat joutua perheväkivallan uhreiksi ja saattavat tässä yhteydessä kohdata sukupuolesta johtuvia haasteita, sillä he eivät välttämättä uskalla jakaa kokemuksiaan läheisilleen, hakea hoitoa tai apua taikka ilmoittaa tilanteestaan sukupuolistereotyyppien ja haitallisten sosiaalisten normien vuoksi.
12. Naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumisesta annetun direktiivin (EU) 2024/1385 johdanto-osassa todetaan seuraavaa: ”Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla estetään ruokkimasta haitallisia sukupuolistereotyyppioita, jotta voidaan kitkeä pois ajatus naisten alhaisemmasta asemasta tai kaavamaiset käsitykset naisten ja miesten rooleista. Niihin voisi sisältyä myös toimenpiteitä, joilla pyritään varmistamaan, ettei kulttuurin, tavan, uskonnon, perinteen tai kunnian mielletä oikeuttavan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa tai perheväkivaltaa koskevia rikoksia eivätkä ne johda tällaisten rikosten lievempään kohteluun.”

13. Sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla on saatu aikaan huomattavaa edistystä naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumisessa. Edistysaskeleisiin kuuluvat naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumisesta annetun direktiivin (EU) 2024/1385 hyväksyminen ja EU:n liittyminen Istanbulin yleissopimukseen. Tämä ilmiö, jota ei voida hyväksyä, on silti edelleen hyvin yleinen ja jää usein ilmoittamatta. Siksi tarvitaan lisäponnisteluja, erityisesti toimenpiteitä, joilla tehostetaan väkivallan ja väkivallan riskin ehkäisemistä ja varhaista havaitsemista ja kannustetaan puuttumaan väkivaltaan ennen kuin se pahenee.
14. Samalla päätökseensä tulevat useat sukupuolten tasa-arvon kannalta olennaiset strategiset kehykset, mukaan lukien seuraavat komission tiedonannot: sukupuolten tasa-arvostrategia 2020–2025, sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskeva EU:n toimintasuunnitelma (GAP III) ja naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma (2019–2024) sekä EU:n rasismintorjunnan toimintasuunnitelma 2020–2025 ja hlbtqi-henkilöiden tasa-arvoa koskeva strategia 2020–2025.
15. Nämä päätelmät perustuvat Euroopan unionin neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin sekä alan keskeisten sidosryhmien aiempaan työhön ja poliittisiin sitoumuksiin sekä liitteessä luettuihin asiakirjoihin.

KEHOTTAJAA jäsenvaltioita kansallisen toimivallan mukaisesti ja kansalliset olosuhteet huomioon ottaen

16. kiinnittämään naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumisesta annettua direktiiviä (EU) 2024/1385 täytäntöön pantaessa asianmukaista huomiota väkivallan ehkäisemisen, varhaisen havaitsemisen ja siihen puuttumisen tärkeyteen. Näin ollen ja jotta tapausten vähäistä ilmoittamista koskeva ongelma saataisiin korjattua, on erityisen tärkeää laatia ja toteuttaa tehokkaita kannustavia toimenpiteitä, jotta henkilöt, jotka tietävät tai epäilevät hyvässä uskossa, että on tapahtunut naisiin kohdistuvan väkivallan tai perheväkivallan teko tai että väkivallantekoja on odotettavissa, ilmoittaisivat tällaisista teoista toimivaltaisille viranomaisille ilman pelkoa kielteisistä seurauksista.

17. edistämään asiaankuuluvien alojen työntekijöiden kouluttamista, mukaan lukien ne, jotka työskentelevät vähemmistöyhteisöjen ja vaikeasti tavoitettavissa olevien yhteisöjen tai haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden kanssa, sekä koko väestön, myös sivullisten, tietoisuuden herättämistä ja valistamista siitä, mistä saa tietoa ja neuvoja turvallisista ja tehokkaista avun saamisen ja tuen tarjoamisen keinoista ja muista tavoista puuttua väkivaltatapauksiin tai havaittuun väkivallan riskiin.
18. edistämään monialaisia kumppanuus-, koulutus-, koordinointi- ja yhteistyöjärjestelyjä kaikkien asiaankuuluvien tahojen välillä, niin että esimerkiksi terveydenhoidon ammattilaiset, poliisi, oikeusviranomaiset, kasvatusalan ammattilaiset, sosiaalipalvelut, kriisisuojat ja naisten turvakodit, lastensuojelupalvelut ja kansalaisyhteiskunnan toimijat pystyisivät havaitsemaan mahdollisimman varhain riskit ja merkit erilaisista naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan muodoista, kuten fyysisestä, psyykkisestä, seksuaalisesta, taloudellisesta tai teknologian välityksellä tapahtuvasta väkivallasta, kunniaan liittyvästä väkivallasta, naisten sukuelinten silpomisesta, pakkoavioliitoista ja naismurhista sekä pakottavasta kontrollista, ja puuttumaan tilanteeseen varhaisessa vaiheessa muun muassa ohjaamalla avun piiriin.
19. toteuttamaan toimenpiteitä naisten taloudellisen voimaannuttamisen ja riippumattomuuden edistämiseksi muun muassa parantamalla heidän integroitumistaan yhteiskuntaan ja työmarkkinoille pitäen mielessä, että naisten taloudellinen riippumattomuus voi parantaa heidän kykyään lähteä väkivaltaisesta suhteesta tai tilanteesta tai lopettaa se ja siten estää väkivallan paheneminen entisestään.
20. tukemaan työkalujen ja koulutuksen kehittämistä terveydenhoidon ammattilaisille, hoivatyöntekijöille ja sosiaalityöntekijöille, jotta nämä osaisivat havaita raskaana oleviin naisiin ja tuoreisiin vanhempiin kohdistuvat väkivaltatapaukset ottaen huomioon, että väkivalta saattaa kärjistyä raskausaikana ja synnytyksen jälkeen, että uhrin, väkivallan tekijän sekä terveys-, sosiaali- ja hoiva-alan ammattilaisten välinen lisääntynyt kanssakäyminen raskausaikana tarjoaa mahdollisuuden puuttua tilanteeseen ja että raskausaika ja lapsen syntymä voivat sen vuoksi olla otollinen hetki tilanteeseen puuttumiseen ja väkivaltaisen käyttäytymisen lopettamiseen.

21. ryhtymään toimenpiteisiin niiden lasten suojelemiseksi ja tukemiseksi, jotka kohtaavat tai ovat vaarassa kohdata naisiin kohdistuvaa väkivaltaa tai perheväkivaltaa elinympäristössään tai jotka ovat menettäneet toisen vanhempansa naismurhan tai parisuhdeväkivallan seurauksena. Olisi pyrittävä tuomaan esiin sitä tosiseikkaa, että nämä lapset ovat itsekin uhreja ja pienentää sitä riskiä, että heistä tulee myöhemmin elämässään väkivaltaisesti käyttäytyviä aikuisia tai että he joutuvat uudelleen uhreiksi.
22. lisäämään erityisesti lasten ja nuorten tietoisuutta sukupuolten tasa-arvosta, terveistä ihmissuhteista ja suostumuksen kulttuurista, myös seksuaalisessa kanssakäymisessä, sekä naisiin ja tyttöihin verkossa ja sen ulkopuolella kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan merkeistä sekä tällaisen väkivallan laajuudesta ja vaikutuksista ja huolehtimaan siitä, että lasten ja nuorten saatavilla on heidän ikätasolleen soveltuvaa apua, ohjausta ja tukea kaikissa kehitysvaiheissa.
23. helpottamaan pääsyä väkivallan tekijöille tarkoitettuihin hoito-ohjelmiin, joihin osallistuvat tarvittaessa myös perheenjäsenet ja jotka sisältävät suojatoimia uudelleen uhriksi joutumisen ehkäisemiseksi. Niiden tarkoituksena on tukea väkivallan tekijöiden kuntoutumista ja väkivaltaisen käyttäytymisen lopettamista sekä katkaista ylisukupolvinen väkivaltakierre.

**KEHOTTA EUROOPAN KOMISSIOTA JA JÄSENVALTIOITA toimivaltansa mukaisesti
ja tarvittaessa yhdessä Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) ja Euroopan unionin
perusoikeusviraston (FRA) kanssa**

24. parantamaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja perheväkivaltaa ja tällaisen väkivallan seurauksia uhreille ja yhteiskunnalle koskevien tietojen keräämistä, analysointia, julkaisemista ja käyttöä ja varmistamaan, että tiedot on jaoteltu ainakin uhrin ja väkivallan tekijän sukupuolen ja ikäryhmän (lapsi/aikuinen) mukaan ja että niihin sisältyy, silloin kun se on mahdollista ja tarpeen, tietoa uhrin ja väkivallan tekijän välisestä suhteesta ja rikoksen tyypistä, jotta pystytään toteuttamaan näyttöön perustuvia ja kohdennettuja toimenpiteitä ja ottamaan samalla huomioon se tosiseikka, että naisiin kohdistuva väkivalta ja perheväkivalta voivat pahentua, jos henkilöön kohdistuu syrjintää, joka perustuu sukupuolen ja yhden tai useamman muun perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetun syrjintäperusteen yhdistelmään, ja että tietyillä uhreilla voi olla kohonnut väkivallan riski riippuen heidän erityisolosuhteistaan, muun muassa niistä, jotka mainitaan naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumisesta annetun direktiivin johdanto-osan 71 kappaleessa.
25. tunnustamaan, että väkivaltaa todistavat lapset ovat itsekin väkivallan uhreja, tekemään tutkimuksia lasten joutumisesta naisiin kohdistuvan väkivallan tai perheväkivallan todistajiksi, muun muassa ilmiön laajuudesta ja pitkäkestoisista vaikutuksista kyseisiin lapsiin, ja herättämään tietoisuutta väkivallan todistajaksi joutumisen ongelmasta.
26. edistämään tutkimusta, innovointia, koulutusta ja hyvien käytäntöjen vaihtoa, jonka aiheena on kaikenlaisten naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan muotojen torjuminen väkivallan ehkäisemisen, varhaisen havaitsemisen ja siihen puuttumisen avulla.

27. hyväksymään ja toteuttamaan naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumiseen tähtääviä toimintasuunnitelmia, mukaan lukien toimenpiteet, joilla edistetään väkivallan ehkäisemistä, varhaista havaitsemista ja siihen puuttumista, ja varmistamaan, että nämä suunnitelmat ovat monialaisia, toteuttamiskelpoisia ja riittävästi rahoitettuja ja että kansalaisyhteiskuntaa, myös naisjärjestöjä, kuullaan mielekkäällä tavalla näitä suunnitelmia laadittaessa.
28. herättämään koko yhteiskunnassa ja erityisesti oppilaitoksissa tietoisuutta naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja perheväkivallasta sekä niiden laajuudesta ja seurauksista tiedotustoimilla, joissa kiinnitetään erityistä huomiota sivullisten rooliin ja toimintamahdollisuuksiin ja joissa otetaan huomioon sekä naiset että miehet.
29. aktiivisesti helpottamaan ja edistämään miesten ja poikien sitoutunutta toimintaa toisaalta sukupuolten tasa-arvon puolustajina ja toisaalta siitä hyötyjinä muun muassa toimenpiteillä, joilla torjutaan sukupuolistereotypioita ja haitallisia sosiaalisia normeja verkossa ja sen ulkopuolella, sekä toimenpiteillä, joiden avulla miehet ja pojat otetaan mukaan väkivallan ehkäisemiseen, varhaiseen havaitsemiseen ja siihen puuttumiseen, pitäen mielessä, että lapset altistuvat jo hyvin varhain yleisille stereotyyppisille, esineellistävälle ja seksualisoiville tyttöjen ja naisten kuvauksille sekä verkossa että sen ulkopuolella ja että tämä voi ylläpitää haitallisia sukupuolirooleja ja -asenteita ja johtaa sukupuolistuneen väkivallan, erityisesti naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan, vähättelyyn, ja edistämään toimenpiteitä, joilla vahvistetaan mielenterveyttä yleisesti ja torjutaan sukupuolistereotypioita ja kielteisiä sosiaalisia normeja, myös tabuja, jotka estävät naisia ja tyttöjä, mutta etenkin miehiä ja poikia, osoittamasta haavoittuvuutta ja rajoittavat näin heidän valmiuttaan hakea apua silloin, kun he sitä tarvitsevat, kuten tilanteissa, joissa heihin kohdistetaan väkivaltaa, tai jos he pelkäävät, että he saattavat olla vaarassa syyllistyä väkivaltaan.

KEHOTTA EUROOPAN KOMISSIOTA

30. sisällyttämään tulevaisuudessa näissä päätelmissä esitetyn kaltaisia toimenpiteitä, joilla torjutaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja perheväkivaltaa verkossa ja sen ulkopuolella, mukaan lukien toimenpiteet väkivallan ehkäisemiseksi, varhaiseksi havaitsemiseksi ja siihen puuttumiseksi, sellaisiin strategisiin asiakirjoihin, kuten erillinen korkean tason sukupuolten tasa-arvostrategia vuoden 2025 jälkeiselle ajalle, jotka sisältävät sekä kohdennettuja toimenpiteitä että sukupuolinäkökulman järjestelmällisen sisällyttämisen EU:n politiikkoihin ja toimiin.
-

Viiteasiakirjat

1. EU:n lainsäädäntö

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1385, annettu 14 päivänä toukokuuta 2024, naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumisesta

2. Neuvosto

Neuvoston päätelmät naisiin kohdistuvan väkivallan kitkemisestä Euroopan unionissa (6585/10)

Neuvoston päätelmät naisiin kohdistuvan väkivallan torjumisesta ja tukipalvelujen tarjoamisesta perheväkivallan uhreille (17444/12)

Neuvoston päätelmät naisiin ja tyttöihin kohdistuvan kaikenlaisen väkivallan, myös sukuelinten silpomisen, ehkäisystä ja torjunnasta (9543/14)

Neuvoston päätelmät covid-19:n sosioekonomisista vaikutuksista sukupuolten tasa-arvoon (8878/21)

Neuvoston päätelmät naisten taloudellisesta voimaannuttamisesta ja riippumattomuudesta tosiasialliseen sukupuolten tasa-arvoon johtavana väylänä (8957/24)

Neuvoston päätelmät naisten ja tyttöjen mielenterveyden vahvistamisesta edistämällä sukupuolten tasa-arvoa (16366/24)

Neuvoston päätelmät sukupuolten tasa-arvon edistämisestä tekoälypohjaisella digiaikakaudella: jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten suorittaman Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanon kuudes horisontaalinen tarkastelu (9984/25)

3. Euroopan komissio

Tasa-arvon unioni: sukupuolten tasa-arvostrategia 2020–2025 (6678/20, komission viite: COM(2020) 152 final)

Tasa-arvon unioni: hlbtq-henkilöiden tasa-arvoa koskeva strategia 2020–2025 (13081/20, komission viite: COM(2020) 698 final)

Naisten oikeuksien edistämissuunnitelma (6756/25, komission viite: COM(2025) 97 final)

4. Euroopan parlamentti

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. syyskuuta 2021 suosituksista komissiolle sukupuolistuneen väkivallan määrittelemisestä uudeksi rikollisuuden alaksi, joka mainitaan SEUT-sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa (2021/2035(INL))

5. Eurostat, Euroopan perusoikeusvirasto (FRA) ja Euroopan tasa-arvoinstituutti (EIGE)

Sukupuolistunutta väkivaltaa käsittelevä EU:n vuoden 2024 katsaus

6. Euroopan tasa-arvoinstituutti (EIGE)

Intimate partner violence and witness intervention: what are the deciding factors? (2020)

Combating Cyber Violence against Women and Girls (2022)

Tasa-arvoindeksi 2024

https://eige.europa.eu/publications-resources/publications/gender-equality-index-2024-tackling-violence-against-women-tackling-gender-inequalities?language_content_entity=en

7. Yhdistyneet kansakunnat

Pekingin julistus ja toimintaohjelma (YK:n toimintaohjelma sukupuolten tasa-arvon ja naisten vaikutusvallan lisäämiseksi), kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus (CEDAW)

8. Euroopan neuvosto

Euroopan neuvoston yleissopimus naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus) (CETS 210)

9. Muut

Lapsiin kohdistuvan perheväkivallan seuraukset

(Yhdysvaltain terveys- ja sosiaalipalveluministeriö, naisten terveyttä käsittelevä virasto, 2024)

<https://womenshealth.gov/relationships-and-safety/domestic-violence/effects-domestic-violence-children#references>
